HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מתני' העולה וכלאי הכרם מצטרפין. [1] כלמ"ר: [2] גבי פגול ונותר: **גמ' ומסתיין כל שהוא ממזבח.** תלמילה כל שהוא עובר ולמו"ק ומשני ר"ש לטעמיה מצטרפין: **מתני' הבגד.** שהוא מטמא ג' מלגעצות על ג' מלגעצות: **והשק.** שיעורו ד' טפחים על ד' טפחים: הבגד מצטרף לשק אלו לחלבה על מרכבה וכן כל ממד ומחד מלטרף לקל חימנו דשק מלטרף לעור למחשה על ממשה והעור למפץ לשפה על שפה דהיינו לקל חימנו לאל לא לק הקל עם הממוד דלהלכי תנא להו הכי הבגד והשק השק והעור כו' כולן מלטרפין זה עם זה: **מפני שהן רואין לטמא ממושב.** מפני שכאים הן כולן [3] שיעור ממד [4] הן שניהם רואין ליטמא מושב [5] עליו הלכך מלטרפין: **גמ' תנא קיבץ מכולן.** שאם תתן מכולן משהו מכל הני לתנן במתני' מהבגד ומשק ומעור וממפץ ועשה מכולן בגד: **[6]ושאב ג'.** כלומר אם מיאב מעור בגד: **ושאב ממושב.** לעשותו טלאי לבגד אם יש בגוותו ממשה משום שפיכרו: **ואם תיאבו למושב.** לעשותו טלאי לבגד אם יש בגוותו בגד טפח על טפח מטמא משום [7] זב: **לאחיזה.** אם טפח מטמא משום [8] זב: **לאחיזה.** אם תיאב עליו לאחיזה ממש מלטי בכל שהוא: **מאי לאחיזה אמר ר"ל שכן עומד לנוולה.** שכן רגלי אותו בגד לנוולניס [9] שהוא מליכ מלטוח של מריג בסוניג או מלגעצו בשום בגד אם מלגעצו להגין עליו אלא יתקנו החוט והיינו עומד לנוולה לכרוך על מלגעצו כשאוצא בשום החוטין ונוולה היא כלי מריג כלאמריני במל' גיטין (דף ל.). **מאכשה דיתבא ונוולה: הואיל ואלו נקוני מאנים.** שכאמתכין את התאנים כורכין בגד כל הזו על ידיהם שלא יתגלגלו בדבש התאנים הלכך מקבל טומאה: **הדרן עלך קדשי מזבח**

הנהנה. אע"פ שלא פגם מעל. קס"ד [10] [11]אין בדבר [שאין דרכו לפגום וכן בדבר][12] שהרכו לפגום קאמר כ' עקיבא לכיון שהנאה מעל: **שיש בו פגם.** כלומר שהרכו ליפגום: **גילה.** הוא דבר שאין בו פגם: **נפגם קטנה.** ענק של זאב של הקדש גוואלה או מוצעת בילה: **או שפת כתום של זאב.** של הקדש. כל מי אין בהו פגם שאינן נפגמין בכך שלא הנאה מהן שום פרוטה מעל. ומיהו משעיינן בהו שוב אין מועלין בהו: **[13]אלא מאי.** אם אין מועלין בהו משעיינן בהו: **להוליכן לבית המשפה.** להתכבד בהן ומשלמת להקדש שיעור הנאה שנשתמשה בהן: **וכל דבר שיש בו פגם.** כגון לבשה חלוק או כסה בטלית או ביקע בקרדום שוחל אין מועלין עד שיפגום כהן בש"פ: **גמ' פגמו ומודה ר"ע [14]בחמשים כדבר שיש בו פגם.** יפ: לא מעל שלא לכשיפגמנו שלא מלינן בתר הנאה שלא בתר פגם: ופריך ר"ל [15] למודה ר"ע בדבר שיש בו פגם שלא מעל עד שיפגום ופשיטא לריש"ל דקאמר ר"ע כיון שהנאה מעל בדבר שאין בו פגם ר"ל היינו רבנן ומפלי קא מיפלגי: **אמר רבא גלגום מציעאה.** שלא לגיס ליה מבמון לגמרי למלבוש החיטין פגים שלגלגה ולא לגמרי מבפיס סמוך לבשרו דהוה נמי פגים לגלגה שמתחכך [16] בשר שלא גלגום שלובש ביתיהם בין מלבוש העליון ובין התחתון שאינו נפגם עד זמן מרובה: **ומלמלא.** גבי של פשתן שדק ביותר כדלמרינן (גיטין דף עט.): דבר הנמלל ונמתח דהוי כי ממגוחץ [17] [ופלגי] שכל כך דק שכשהוכרכן חומו כולו ביחד אין הכרך גדול יותר מגוון [18] [ומלי] ולפי שדמיו יקרים הרבה אינו לובשו אלא פעם אחת או פעמים ומשמרו הרבה אלא יפגם ואין בו פגם עד זמן מרובה. ובשל פלגי ר"ש שבר הוחל והוו לבריס שאין נפגמין לגלגה מע"ג דפגמי לגלגה זמן כיון דלא פגמי לגלגה מיהו כדבר שאין בו פגם ממועלין בו כיון שהנאה ממנו כשום פרוטה מע"ג אלא פגם ואינן שבר הוחל ויש בו פגם מ"מ לו מעל עד שיפגום יג: **נפג.** התמוה במעילה: **וכן חוח אומר וימעלו וגו' ויזנו אחרי הבעלים.** שאינו עלמס מן המקום לעבודת כוכבים: **יכול**

מתני' [19]הערלה וכלאי הכרם [20]מצטרפין זה עם זה ר' שמעון אומר אין מצטרפין: גמ' ומי צריך ר"ש לצרופי [21]והתניא ר"ש אומר כל שהוא למכות תני אין צריכין לצרף: מתני' [22]הבגד והשק השק והעור העור והמפץ [23]כולן מצטרפין זה עם זה אר"ש מה טעם מפני שהן ראוין ליטמא במושב: גמ' תנא [24] [25]קיבץ מכולן [26]שלשה ועשה מהן בגד למשכב שלשה למושב טפח לאחיזה אמר ר"ל אמר ר' יוחנן אמר ר"ל אמר ר' יאני שכן עומד [27] לנוולה במתניתא תנא [28]הואיל וראוי לקוצצי תאנים:

הדרן עלך קדשי מזבח

[29]**הנהנה מן ההקדש שוה פרוטה אע"פ שלא פגם מעל דברי ר"ע וחכ"א כל דבר [30]שיש בו פגם לא מעל עד שיפגום ושאין בו פגם כיון שנהנה מעל כיצד נתנה קטלא בצוארה טבעת בידה שתה בכוס של זהב כיון שנהנה מעל לבש בחלוק כסה בטלית ביקע בקרדום לא מעל עד שיפגום [31]הנהנה מן החטאת כשהיא חיה לא מעל עד שיפגום כשהיא מתה [32] כיון שנהנה מעל: גמ' תנא [33]מודה ר"ע לחכמים בדבר שיש בו פגם במאי קא מיפלגי אמר רבא בלבוש מציעאה ומלמלא ת"ר [1] נפש אחד היחיד ואחד הנשיא ואחד המשיח [1]כי תמעל מעל אין מעל אלא שנוי וכן הוא אומר [2]איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל ואומר [3]וימעלו באלהי אבותיהם**

תני אין צריכין [34]צרף. תימה דבפרק בתרא דמסכת ע"ז (דף סח:) קתני לה ר"ש לענין צרף לאיסור ולימסר ומשני ר"ש לטעמיה דמנן מלטרפין לע' שהוא ולכלי הכרם רש"י מן מלטרפין ממש וי"ל דהוה דמק' ע"ז לאו היינו הך דהכא הוה ההוא דמלטרפין יד] דבפיפא דמשכח [35]אחמק דמייתי בפ"ב ר"ע (שבת דף פט:): **למכות לר"ש לטעמיה דאמר מלטרפין.** מימה מלטרפין בע"ז (דף סח:) מלטרפין בפ"ב ר"ע (שבת דף פט:): **למכות.** שהוא מטמא משום [36]אחמק: **ולכלי הכרם מצטרפין.** אם נפלו שניהם [37]לפחות משלמתים (ע"ז סח:). **כל שהוא.** בכל האיסורין (מכות יז. שבועות כא:) **למכות.** בהמלאכה (שבועות שם). **הבגד והשק.** הואיל וממנן קרוב לטיות שזה, מלטרפין להלביש את הקל, שאם אין בשק ד' בבגד שהוא מטר מלגיעה, אבל השק אינו מלביש בגד שהוא מטר מלגיעה [38]: **הבגד והשק וכו' לנוולה.** פירוש דרך אחורגת שיש בילה בלאי בגדים שלא תהיה מחלקת יותר מדאי [39] [וכן קוללי תאנים ב]: **הדרן עלך קדשי מזבח**

הנהנה שוה פרוטה מן ההקדש אע"פ שלא פגם מעל. מפרש בגמרא למודה ר"ע בדבר שיש בו פגם [40] ומפרש במאי פליגי ר"ע וחכמים: נתנה קטלא בצוארה. קטלא היא רציד ובירושלמי [41] מלמדנו שאם מעלה מתוגסת קטלא: **שתה בכוס של זהב כיון שנהנה מעל.** לפי [42] שהבגד שתה בכוס של הקדש: **נתן בו פגם:** לגבי בחלוק כסה בטלית ביקע בקרדום לא מעל עד שיפגום. [43] הנהנה מן החטאת כשהיא חיה לא מעל עד שיפגום. מפרש לה בגמרא [44]: **במאי קמיפלגי בלבוש אמצעי ומלמלי.** פירוש [45] לבוש למעלי לשפוף עליונה שהוא [46] פוגם יותר מדאי וכן המחתן סמוך לבשר פוגם הרבה אבל ממעלי אינו פוגם אבל לזמן מרובה הוא פוגם ובהא פליגי דלדבון סברי כיון ללקמיה [47] פגים דבר שיש בו פגם הוא ואין מועלין עד שיפגום ור"ע סבר [48]כיון דלמסמא בכך הוא פוגם מעל. ומיהו מלגיעה [49] מפרשים לבוש מלגיעה [50] על לפניס דבון סברי דבבר שיש בו פגם מיד אבל אינו ניכר [51] עד שיגיע לו מיכוי מעל אבל אינו פוגם עד זמן מרובה: **ומלמלא.** בגיטין (דף עט.) מפרש שהוא בגד דק והוי כממגוחץ ופלגי ממגוחץ ולעניין דבר שיש בו פגם הוי כלבוש מלגעצות:

אין מעילה אלא שינוי. פירוש [52] מקדש למוז [53] על מרשות לרשות מרשות מקדש לרשות חול ומייתי לה מסוטה שהיא עושה שינוי שמנחת בעלה [54] ועוסקת ומדקדק בדבר שהוא חולין וגמלי לה:

ואומר וימעלו (בני ישראל בה') באלהי אבותיהם ויזנו אחרי הבעלים. [55]

תימה מאי ואומר וי"ל דלמי מסוטה ס"ל דלוקה נהנה דומיא דסוטה שנהנית מן העבירה אבל שינוי אלא בגמה כגון מעות דהקדש דמועלין בחולין שלוקח מהן כדתנן במתני' גבי חגן או קורה של הקדש נתנה לחבירו הוא מעל לחין גופו נהנה מן הסולמה עלמו

ד מתני' העולה וכלאי הכרם מצטרפין זה עם זה ר' שמעון אומר אין מצטרפין: גמ' ומי צריך ר"ש לצרופי והתניא ר"ש אומר כל שהוא למכות תני אין צריכין לצרף: מתני' הבגד והשק השק והעור העור והמפץ כולן מצטרפין זה עם זה אר"ש מה טעם מפני שהן ראוין ליטמא במושב: גמ' תנא קיבץ מכולן שלשה ועשה מהן בגד למשכב שלשה למושב טפח לאחיזה אמר ר"ל אמר ר' יוחנן אמר ר"ל אמר ר' יאני שכן עומד לנוולה תנא הואיל וראוי לקוצצי תאנים:

הדרן עלך קדשי מזבח

הנהנה שוה פרוטה מן ההקדש **אע"פ שלא פגם מעל.** מפרש בגמרא למודה ר"ע בדבר שיש בו פגם ומפרש במאי פליגי ר"ע וחכמים: נתנה קטלא בצוארה. קטלא היא רציד ובירושלמי מלמדנו שאם מעלה מתוגסת קטלא: **שתה בכוס של זהב כיון שנהנה מעל.** לפי שהבגד שתה בכוס של הקדש: **נתן בו פגם:** לגבי בחלוק כסה בטלית ביקע בקרדום לא מעל עד שיפגום. מפרש לה בגמרא: **במאי קמיפלגי בלבוש אמצעי ומלמלי.** פירוש לבוש למעלי לשפוף עליונה שהוא פוגם יותר מדאי וכן המחתן סמוך לבשר פוגם הרבה אבל ממעלי אינו פוגם אבל לזמן מרובה הוא פוגם ובהא פליגי דלבון סברי כיון ללקמיה פגים דבר שיש בו פגם הוא ואין מועלין עד שיפגום וכ"ע סבר כיון דלמסמא בכך הוא פוגם מעל. ומיהו מלגיעה [1] מפרשים לבוש מלגיעה על לפניס דבון סברי דבבר שיש בו פגם מיד אבל אינו ניכר עד שיגיע לו מיכוי מעל אבל אינו פוגם עד זמן מרובה: **ומלמלא.** בגיטין (דף עט.) מפרש שהוא בגד דק והוי כממגוחץ ופלגי ממגוחץ ולעניין דבר שיש בו פגם הוי כלבוש מלגעצות:

אין מעילה אלא שינוי. פירוש [2] מקדש למוז [3] על מרשות לרשות מרשות מקדש לרשות חול ומייתי לה מסוטה שהיא עושה שינוי שמנחת בעלה [4] ועוסקת ומדקדק בדבר שהוא חולין וגמלי לה:

ואומר וימעלו (בני ישראל בה') באלהי אבותיהם ויזנו אחרי הבעלים. [5]

תימה מאי ואומר וי"ל דלמי מסוטה ס"ל דלוקה נהנה דומיא דסוטה שנהנית מן העבירה אבל שינוי אלא בגמה כגון מעות דהקדש דמועלין בחולין שלוקח מהן כדתנן במתני' גבי חגן או קורה של הקדש נתנה לחבירו הוא מעל לחין גופו נהנה מן הסולמה עלמו

הנהנה שוה פרוטה מעל: וחכ"א כל דבר שיש בו פגם מעל. כיצד נתנה קטלא בצוארה או טבעת בידה: או שתה בכוס של זהב.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הבגד וכו' שקל היימו מצטרף להדבקה:

שיטה מקובצת

א) מצטרפין. מס' ע"ז (דף סח:): ב) קיצב מכולן. כלומר משהו חתך מכל אחד מהנך הבגד והשק והעור והמפץ ועשה מהן בגד למשכב ג' כלומר אם יש באותו בגד ג' טפחים [הראיל וראוי לעשות] ממנו טלאי לכסת קרוע מטמא משום משכב ואם יש באותו בגד טפח על טפח ראוי ליטלות ע"ג החמור ומטמא משום מושב. הרא"ש ז"ל. וכתוב בגליון מה שאמר במתני' שמצטרפין לקל דוקא היא הפך מזה שמכאן נראה שאם חתך מעט מכולם אפילו מן המפץ יכנס בחשבון ג' טפחים של בגד לטמא במשכב הזב ר"ל דה"ק שקצץ בכונה כך מזה שהיה בגד שלם וכך מזה ותקנו אז מחשבתו ומעשיו הכיונהו לזה אבל אם נזדמן חתיכת מפץ ואין בו ששה טפחים אינה מטמא במשכב הזב והעור פחות מד' וכן פי' בפי' לא נודע למי שבראייתא זו מדברת בדאקצע וחתך ותקנו לכך אם ראוי הוא לאותו דבר ושכל אחד היה בגד שלם אבל אם היה פחות מג' בבגד ופחות מד' בשק וחתך ועשה מהם ג' למשכב אינו מטמא ע"כ: ג) לגוולה. גירסת הערוך טולא ועיין בערך טל': ד) כיון שנהנה מעל. (דאין מלגיעה אח הקדשים להאכילן לכלבים) באין עומד לפנם קאמר כיון שנהנה מעל. תוס': ה) תנא ומודה ר"ש: ו) תיבות בין שניהם נמחק: ז) על תיבת עליו נרשם קו מלמעלה להורות כי לפ"ד ראוי למחקו: ח) משום מושב זב: ט) [לאורגים שכשהוא מחליק: י) קס"ד דבין בדבר שאין בו פגם כלומר שדרכו לפגום קאמר ר"ש דכיון שנהנה שוה פרוטה מעל: יא) פגם כלומר לשיפגמנו מעל דלא תיבת לא ל"ש [ותיבת אלא] נמחק: יב) שיפגום. גליון והבא קמפלגי ר"ש סבר אע"ג דלא פגם ליה לאלתר כיון דעתיד לפגום לאחר זמן ע"י לבישה דבר שיש בו פגם קרינא ביה והשבינן כיון דלבשיה כאילו לאלתר פגמה ומעל ורבנן סברי כדאמרינן במתניתין בפירוש כל דבר שיש בו פגם לא מעל עד שיפגום בודאי. הרא"ש ז"ל: יג) מצטרפין ס"א דמס' ערלה דתנן הערלה וכלאי כרם עולים באחד ומאתים ומצטרפין זה עם זה ר"ש אומר אין מצטרפין ור"ל דאין מצטרפין כיון שאין שניהם איסור אחד ומין אחד וההלמוד קיצר הלשון ולא פירש טעמו לר"ש: יד) אחד ומין אחד אות מ' נמחק: טו) ולא הביא רק קצת אות ד' נמחק: טז) לאיסור וא"א מאי פריך לר"ש לישני דהכא מיירי ע"י תערובת ולכך בעי צירוף וי"ל דוודאי התם בההיא דעבודת כוכבים רוצה לומר: יז) מיירי שלא נתערבו אות ב' נמחק: יח) באחד ומאתים (תיבת מאה נמחק) ועוד י"ל דהכא לא מיירי בתערובות מדלא קתני מצטרפין לאיסור כמו באידך. הבגד והשק והעור אע"פ ששיעוריהן חלוקין זה מזה שהבגד מטמא מג' על ג' והשק מד' על ד' והעור מה' על ה' והמפץ מו' על ו' וכדקאמר הכא דבגד משלים לשיעור השק אמר ר"ש מה טעם מצטרף שהן ראוין לטמא מושב ששיעור מושב טפח וכולן שוין באותו שיעור אפילו בשאר טומאות שהן חלוקין מצטרפות והכי תני במסכת סוכה קיצב מכולן טפח על טפח טמא ור"ל אם קיצב מכל אחד ואחד לבדו במושב טפח עיין תוספות שבת (דף עט) ד"ה תאנים: יט) שידיהם מלוכלכות מלחלוחית התאנים ונתקנחו בכל שהוא: כ) פגם כגון טלית שדרכו לפגום דלא מעל עד שיפגום ומפרש דפליגי רבי עקיבא וחכמים (כי אם) על ידי רוב תשמיש ואפ"ה משוו ליה ר"ע כדבר שאין בו פגם כלל: כא) ובירושלמי מתרגם אצעדה קטלא: כב) לפי שהוא דבר אות ש' נמחק: כג) שיפגום דדבר שיש בו פגם לא מעל עד שיפגום: כד) בגמרא הס"ד ומה"ד ומדה ר"ע בדבר שיש בו פגם שלא מעל עד שיפגם ור"ע לא אמר במתניתין אלא בדבר שאין בו פגם. במאי קמפלגי דרבנן אית להו נמי דבר שאין בו פגם כיון שנהנה מעל בלא שום פגימה כדפרש במתניתין בלבוש מציעה אות א' ותיבת בלבוש אמצעי נמחק: כה) תיבות לבוש אמצעי נמחק: כו) שהוא פוגם מיד וכן התחתון שממך לבשר פוגם הרבה מחמת זיעת בשרו ואינו צריך עד שיפגם אבל אמצעי אינו פוגם עתה אבל עד זמן מרובה: כז) דלקמיה פוגם דבר: כח) סבר כיון דהשתא לא פגם דבר: ל) הוא ולכך קאמר דמועל בלא פגימה וקשיא על זה הפי' דפי' לרבנן דמשום שיפגום לקמיה דבר שיש בו פגם קרינא ביה דלקמן משמע דדבר שאין בו פגם עתה ולקמיה יפגום דבר שאין בו פגם הוא לכ"ע דפרוך עלה דההיא דשתה כבוס של זהב ודהבא לאו בר איפגומי הוא ואפ"ה קרי ליה במתניתין דבר שאין בו פגם וליכא מאן דפליג וי"ל דשאני התם שאינו פוגם אלא לזמן מרובה יותר מדאי אבל הכא במלבוש נהי נמי דאינו פוגם לאלתר אבל מ"מ לזמן מרובה פוגם כלל מיד עד זמן מרובה אבל לבושא תיבות ויש מפרשים נמחק: לא) עד לקמיה ובהא פליגי רבנן סברי כיון דפוגם אע"ג דאינו ניכר דבר שפוגם קרינא ביה כי דרכו ליפגם מעט ולכך אין מועלין. מן תיבת לפנים עד תיבת אין נמחק: לב) סבר מכיון דאין הפגם ניכר דבר שאין בו פגם הוא ולכך מועל בלא פגימה מן תיבת ופירש עד סה"ד נמחק: לג) פירוש שמשנהו מקודש לחול שמוציאהו מרשות הקדש בלא שום הנאה שמתכוין להוציא החפץ מקדש לחול ומהכא נפקא לן דאדם שמוציא דבר מקודש לחול מעל תיבות לחול מעל מרשות לרשות לחול נמחק: לד) בעלה ומדבקת בנואף שלה שהוא תיבות ועוסקת בדבר נמחק: לה) הבעליה גם זה שינוי הוא שמניחים הקב"ה שהוא חי וקיים לנצח ודובקים באלהים אחרים שהם מתים וחולין והבל הבליה תימה מאי דאומר דמיתי דברי קבלה אחר דברי תורה ר"ל:

א מיי' פט"ו מהל' מעילה הלכה ב:

ב מיי' פכ"ג מהל' כלים הלכה ד:

לו ג ד מיי' שם הל' ג:

א ה מיי' פ"ו מהלכות מעילה הלכה ג:

ב ו מיי' שם הלכה ב:

לד א מיי' פט"ו מהל' מעילה הלכה יד:

לה ב מיי' פכ"ג מהל' כלים הלכה ד:

תורה אור השלם

1. נֶפֶשׁ כִּי תִמְעֹל מַעַל וְחָטְאָה בִּשְׁגָגָה מִקָּדְשֵׁי יְיָ וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ לַיְיָ אֵיל תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְאָשָׁם: ויקרא ה טו
2. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׂטֶה אִשְׁתּוֹ וּמָעֲלָה בּוֹ מָעַל: במדבר ה יב
3. וַיִּמְעֲלוּ בֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵי עַמֵּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֱלֹהִים מִפְּנֵיהֶם: דברי הימים א ה כה

מוסף רש"י

הערלה וכלאי הכרם מצטרפין. אם נפלו שניהם לפחות משלמתים (ע"ז סח:). **כל שהוא.** בכל האיסורין (מכות יז. שבועות כא:) **למכות.** בהמלאכה (שבועות שם). **הבגד והשק.** הואיל וממנן קרוב לטיות שזה, מלטרפין להלביש את הקל, שאם אין בשק ד' בבגד שהוא מטר מלגיעה, אבל השק אינו מלביש בגד שהוא מטר מלגיעה [38]: **הבגד והשק וכו' לנוולה.** פירוש דרך אחורגת שיש בילה בלאי בגדים שלא תהיה מחלקת יותר מדאי [39] [וכן קוללי תאנים ב]:

הדרן עלך קדשי מזבח

הנהנה שוה פרוטה מן ההקדש אע"פ שלא פגם מעל. מפרש בגמרא למודה ר"ע בדבר שיש בו פגם [40] ומפרש במאי פליגי ר"ע וחכמים: נתנה קטלא בצוארה. קטלא היא רציד ובירושלמי [41] מלמדנו שאם מעלה מתוגסת קטלא: **שתה בכוס של זהב כיון שנהנה מעל.** לפי [42] שהבגד שתה בכוס של הקדש: **נתן בו פגם:** לגבי בחלוק כסה בטלית ביקע בקרדום לא מעל עד שיפגום. [43] הנהנה מן החטאת כשהיא חיה לא מעל עד שיפגום כשהיא מתה [44] כיון שנהנה מעל: גמ' תנא [45]מודה ר"ע לחכמים בדבר שיש בו פגם במאי קא מיפלגי אמר רבא בלבוש מציעאה ומלמלא ת"ר [1] נפש אחד היחיד ואחד הנשיא ואחד המשיח [1]כי תמעל מעל אין מעל אלא שנוי וכן הוא אומר [2]איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל ואומר [3]וימעלו באלהי אבותיהם

תני אין צריכין [46]צרף. תימה דבפרק בתרא דמסכת ע"ז (דף סח:) קתני לה ר"ש לענין צרף לאיסור ולימסר ומשני ר"ש לטעמיה דמנן מלטרפין לע' שהוא ולכלי הכרם רש"י מן מלטרפין ממש וי"ל דלהוה דמק' ע"ז לאו היינו הך דהכא הוה ההוא דמלטרפין יד] דבפיפא דמשכח [47]אחמק דמייתי בפ"ב ר"ע (שבת דף פט:): **למכות לר"ש לטעמיה דאמר מלטרפין.** מימה מלטרפין בע"ז (דף סח:) מלטרפין בפ"ב ר"ע (שבת דף פט:): **למכות.** שהוא מטמא משום [48]אחמק: **ולכלי הכרם מצטרפין.** אם נפלו שניהם [49]לפחות משלמתים (ע"ז סח:). **כל שהוא.** בכל האיסורין (מכות יז. שבועות כא:) **למכות.** בהמלאכה (שבועות שם). **הבגד והשק.** הואיל וממנן קרוב לטיות שזה, מלטרפין להלביש את הקל, שאם אין בשק ד' בבגד שהוא מטר מלגיעה, אבל השק אינו מלביש בגד שהוא מטר מלגיעה [38]: **הבגד והשק וכו' לנוולה.** פירוש דרך אחורגת שיש בילה בלאי בגדים שלא תהיה מחלקת יותר מדאי [39] [וכן קוללי תאנים ב]:

רבינו גרשום

כלומר דתרוייהו ראשון ושני עבדי ביה מלתא בשלישי הואיל וראשון עביד שני ושני עביד שלישי: **הערלה וכלאי הכרם** מצטרפין האוכל חצי שיעור מזה וחצי מזה מצטרפין לילקות את הארבעים: **הבגד.** שהוא מטמא שלשה על שלשה: **והשק.** שהוא מטמא ארבע על ארבע: **הבגד מצטרף**